

Slunce spravedlnosti

T: Kpcionál aneb Zpěvové poct a chval božských (1685)

N: Štrasburský žaltář (1539)

1. Slun - ce spra - ve - dl - nos - ti, můj Pa - ne Je - ží - ši,
o - svěť mě svou mi - los - tí v ten - to čas ny - něj - ší;
tys na - še hvěz - da jitř - ní, za - skvěj se v srd - ci mém,
dej po - tě - še - ní vnitř - ní v DUCHU do - bro - ti - vém.

2. Ty jsi to světlo světa, jež vyšlo v temnosti,
svítící po vše léta nebeskou jasností
svým pravdivým učením i svatým životem,
a vnitřní obnovení dáváš nám svým Duchem.
3. Nauč mě tvoje slovo vždy následovati,
ať mohu podle toho vše dobré konati;
dej, ať nejprve hledám nebeské království
a vždycky vést se nechám tvou spravedlností.